



Projektidé

Pojken i skogen (arb titel) 3D-Animerad kortfilm

En film om en stadspojke som kommer bort från sin pappa under sin första camping i fjällen. Ett oväntat möte med en trollflicka som sprungit från stammens strikta regler. Ett möte med en okänd civilisation och kultur i djupet av den svenska urskogen. En sommar som förändrar allt.

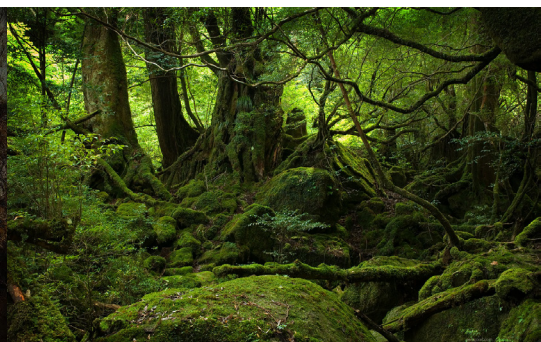
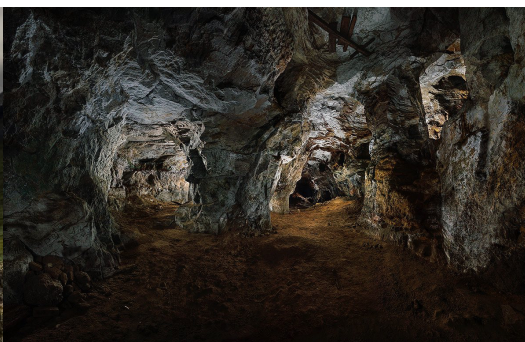
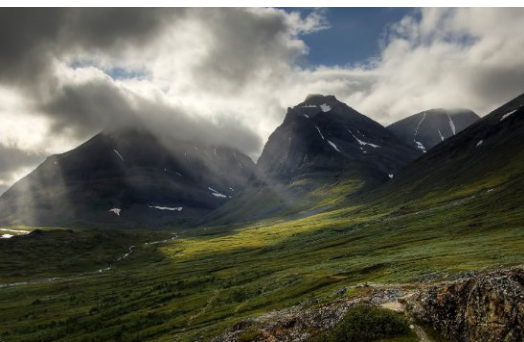
Synopsis

Louie, en ung stadskille följer med sin pappa på vandring i fjällen. Under deras äventyr upplever Louie en ny kontakt med sin omgivning och är hans drömmar verkligen bara drömmar? Pappan försvinner under en fisketur och Louie blir ensam och vilse. Hans förtvivlan och sorg får ett oväntat avbrott då en mystisk flicka kommer till tröst, det är "varelsen" Louie såg i sin dröm! Hennes goda avsikter leder till att Louie blir tillfångtagen. Han vaknar hos en civilisation som få människor varit i kontakt med tidigare. Är de ens människor? På flickans vädjan får Louie leva, men inte lämna. Hans närvaro blir till ett komplicerat dilemma då hans typ är ett ständigt hot för deras överlevnad. Skogsfolkets livsstil och seder lär Louie se världen med nya ögon. Kan denna omöjliga situation leda till något bra för alla? Och vad var det egentligen som hände med hans pappa?

Inspirerad av bränder och skövling av skogar som Amazonas och den svenska urskogen. Orespekt för urbefolkningar och främmande kulturer och deras visdomar. Kapitalismens exploatering och omätliga hunger. Visdom. Missar vi poängen? Vad gör vi och varför? Vad har vi missat och vad finns kvar att vårda och lära av? Är vi på gränsen till att exploatera sönder planeten? Vilka är de mänskliga och universella värdena? Finns de? Lycka? Är det här allt eller finns det något mer? Vad är vi och våran plats i universum? Jag vill vrida och vända på de stora frågorna, jag tror det är tid för det.

I filmen är naturen och våran existens hotad. Även en uråldrig kultur och civilisation. Paralleller finns absolut till samtida världsläge ang överexploatering av naturen, egocentrerad politik och miljökrisen.

En stillsam och poetiskt berättad film med mörker och ljus, toppar och dalar, glädje och förtvivlan. Nordisk storslagen natur och antydd troll-mythologi. Skogsfolkets hem är urskogen där de lever enkelt i symbios med naturen. De kan liknas lite vid en urbefolkning som lever djupt i Amazonas djungel.



Stadspojken är främst inspirerad av mig själv och mina upplevelser. Jag har burit med mig grunden för den här historien ett bra tag och den har vuxit och utvecklats till något jag tror kan vara starkt och aktuellt. Jag var den där stadspojken som följde med sin pappa på långa vandringar över fjället. Jag trodde min pappa var borta och att jag skulle behöva ta mig hem själv, tack och lov kom han tillbaka tillslut. Det andliga temat är inspirerat av mitt utövande av zazen (zenbuddhistisk meditation) och allmänna intresse för främst buddhistisk filosofi. Kärnan i Buddhism eller någon form av spirituellt utövande är insikten om icke-dualism.

Det är en universell insikt som präglat många religioner och även många tidiga civilisationer och urbefolkningar runt om i världen. Skogsfolket i den här historien är en sån civilisation, samtidigt som de är en symbol för decimeringen av grundläggande mänskliga värden som vi ofta missar. Vad är det som driver kapitalismen och individualismen? Varför förstör vi vår värld för lyckan och samtidigt är så olyckliga? Vad är det vi missar? En film som för fantasin bortom de ramar vi lever inom, en liten film som ställer de stora frågorna och ifrågasätter grunden för vår existens utan att bli orelaterbar och flummig. Det är målet.

Jag upplever att den här existentiella aspekten är något jag saknar i både barnfilm och vuxenfilm. Jag tror det är bra att inspirera till att ifrågasätta vårt invanda sätt att leva. Att inspirera till att ta ett kliv utanför bubblan och få perspektiv. Det är viktigt för att se klart på våra liv och vilken riktning vi tar, speciellt i dagens situation. Jag ser filmen som en film för hela familjen med något för alla. Jag har en stor konstnärlig ambition för stil, manus, bildspråk och ljud/musik. En film som för fantasin bortom de ramar vi lever inom, en liten film som ställer de stora frågorna och ifrågasätter grunden för vår existens.



Jag vill göra något som känns nära för mig och tar tillvara på de resurser vi har här i Sverige, en film som präglas av den svenska naturen och dess mytologi, men med en ny twist. Skogsfolket är som ett stamfolk som lever i symbios med naturen och bär på en viktig läxa för oss alla. De är på gränsen till utrotning och mitt i allt kommer en människopojke in i deras skyddade värld, barnet är ca 12 år gammalt. Trollen som hållit sig borta från människorna släpper in pojken som kanske ett sista hopp, blir han deras räddning eller död? Vad har de kvar att förlora?

Det kommer finnas en uppenbar association till till trollen för att ta tillvara på den svenska mytologin, samtidigt som jag inte vill att det ska vara för mycket en trollfilm.

Jag vill skapa något rörande och vackert. Något som väcker de stora frågorna, något som vi alla kan beröras av. Jag vill att det ska gå att relatera och koppla till vår samtids stora frågor. Jag tänker mig att jag kommer jobba med någon av de duktiga manusförfattare jag känner för att tillsammans kunna bryta ner alla mina ambitioner och idéer till en fungerande berättelse och dramaturgi.





Jag har börjat undersöka hur jag skulle kunna använda mig av motion capture för att skapa naturliga rörelser för både kropp och ansikte. Jag kommer prova SKH's motion capture närmare under min nuvarande kurs för framtida implementering i detta projekt. Jag siktar inte på en ultrarealistisk stil men snarare något lite mer stiliserat men som ändå känns äkta i uttrycken, speciellt ansiktena. Jag är otroligt nyfiken på hur rörande jag kan göra ett minspel med hjälp av att filma en skådespelare med tracking-punkter i ansiktet för att sen koppla dessa till ett ansikte jag själv modellerat, ett ansikte som inte är helt mänskligt eller naturalistiskt. Jag tror stilen kommer påverkas av hur de experimenten landar. Jag är inte ute efter en Pixar eller Disney-stil, jag vill att det snarare ska kännas och se ut som en independent-film. Något som passar in på filmfestivaler men samtidigt kan fånga en yngre publik. Fotot för filmen kommer utgå ifrån hur jag skulle planera, fota och ljussätta en dramaproduktion med bra budget. Stiliserat och suggestivt, med både utrymme för storslagna kameraåkningar och intima (digitalt) handhållna scener med en kamera som har en analog känsla. Jag behöver undersöka och komma fram till hur komplicerat jag kan göra det stilmässigt, hur mycket måste jag förenkla för att skapa den värld filmen utspelas i? Vilka tekniker kan jag dra nytta av? Fotogrametri kanske?

